№ 289. ხუთშაბათი, 21 აგვისტო 1896-1897 ხუთშაბათი, 21 აგვისტო № 289.

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ:
ფშავლისა, ფრანცისკეს ქუჩა, № 13.
ელის მიმწერები გაზეთის დასაწყებად მიმპარობენ უფლებას ცილის 10 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6—7 საათიდან ფერა-კრებების გამო.
ელმოწერა ყოველ დროს იქნება.
ორიალის მოლაპარაკება რედაქტორთან შეიძლება ყოველდღე.
ტელეფონი № 363.

ᲪᲮᲠᲘᲙᲕᲘ

ᲧᲝᲕᲔᲚ-ᲓᲦᲘᲣᲠᲘ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲐ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ:
ორის წლით 6 თვ., ხახეირის წლით 4 თვ.
თითო ნომერი 3 კაპეიკა
ფისი განცხადებისა
ᲨᲔᲛᲝᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲡᲢᲠᲘᲜᲒᲘᲡ ᲙᲐᲜᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲨᲘ 10 ᲐᲐᲗᲐᲛᲓᲔ
მეორეხე 5 კაპ.
Редакція
„Цховрисъ Пурцели"
Тифлисъ, Фрейлинская № 13.
Телефонъ № 363.

ამ წერილისთვის რასა წერენ ფრანგები „ილუსტრაციონ ნუველში"

განცხადებათა მნიშვნელობა

(საყოველთაო ყურადღებისა)

ვინ არ იცის ჩვენს დროში განცხადებათა მნიშვნელობა?

ხალხთა ცხოვრებაში განცხადება ისეთს უცილობელს საჭიროებას შეადგენს, გთარცა „ჰაერი ჩვენი არსებისა".

განსაკუთრებული და დიდი მნიშვნელობა აქვს განცხადებას ვაჭრობისა, იღებ-მიცემისა, მრეწველობა-ხელოსნობის და სხვა.

ჩვენს დროში რაღაური არ კეთდებოდა, არაფერი არა ხერხდებოდა უკანცხადებოდ. რაც-კი ვინმეს, რა საქმე და ხელობა ვინმეს, რომ უკანცხადებოდ გაკეთდეს, უკანცხადებოდ განვითარდეს და ვაღიარებდეს?

ყოველი მცირე თუ დიდი საქმე, უპირველ მუშა, ხელოსანი, ამა თუ იმ საქმის კაცი, მრეწველი და მეიდველი, მაღვწველი, დაბოსტნეველი თუ მხარეკაცი, რა-საც დაჰკიდებია ხელობა და მოკიდება აქაცო თუ სპარიოს, — ულ ვყველაუკანო თხოულობს განცხადებას, გაგოსვეთნებას, გაბეჭდინებას, რაღაც მხოლოდ განცხადება ეს ავტოდეს ყველასა და ყველაზეა ამა თუ იმ საქმის.

კაცნი ისეთნი თავის საქმისანი და საჯაროანი, შეკაწრა—ნაწრომაები, ხელოსანი—ოსტა სახელოვნები და გამგეობანი და მოსაწყობანი, ბანკირნი და ვაჭრობანი, სალაროები და ხელფასიანი—ყველა ესენი ერთხმად ამბობენ და ამტკიცებენ, რომ ყოველ ფასიან ნივთსა და საქმეს ეჭირვებათ განცხადება, ეჭირვებათ ხმა, ეჭირვებათ ფშუტვა, ეჭირვებათ ფრიალი, ეჭირვებათ ფრენა, ეჭირვებათ ფრთები, ეჭირვებათ ფრთოსანი ცხენები, რომ ფრენით ფრენით ფრენით

ზრის წინამძღოლად არჩეული გ. ა. ყარანგოზიშვილი და სიღნაღის მაზრის წინამძღოლად არჩეული—თავ. ი. ი. მალიკაშვილი.

ხოლო რაც შეეხება თავ. კ. ი. მუხრან-ბატონის დამტკიცებას, რომელიც ტფილისის გუბერნიის თავადაზნაურთა წინამძღოლად იქნება არჩეული,—ეგ საკითხი წარადგინეს შინაგან საქმეთა სამინისტროში განსახილველად.

***** ტფილისის ოლქის სასამართლოს განყოფილება თაისუის მაზრაში.** გუშინ სოფ. თიანეთში გაემგზავრნენ ტფილისის ოლქის სასამართლოს წევრნი: ვ. ფ. ბალდენკო და ლ. ნ. სტოიანოვსკი, მდივანი ნ. ი. ბრიკნერი და თარჯიმანი ს. კ. მელიქ-სარქისოვი და შეუდგებიან განხილვას იმ დავა-სახელწოდებისას, რომელნიც მათთვის სამოსამართლო განსჯადნი არიან.

***** ქალაქის ფული შესახებ.** რუსეთის გაზეთები იუწყებიან, რომ სახელმწიფო ბანკის განყოფილებებში და სახაზინოებში მალე მოისპობა მანათონანიცა და სამ—მანათონიანს ქალაქის ფულის ხმარება და მათ მაგიერად მოქონილ იქნენ. ქერიტასის ლითონის ფული.

***** მთავარ მართებლის მაგზავრობა.** კავკასიის მთავარ მართებელი თვის 24 სიმაისს 9½ საათზედ გაემგზავრება ყარსის ოლქის ცენტრში. აქ მართებელი რუინის ჭიშკართან შეხვდება ყარსის ოლქის მმართველი და სხვა უმაღლესნი ადგილობრნი მოქალაქენი თავის მამასახლისის ელდარ ფიცხელაძისა და სხვა დელეგატებით. ამ ადგილიდან მართებელი ეახლება ციხეს, სადაც ბანკეტი იქნება მოწყობილი. ციხეში მართებელი დაესწრება ცხენების ჯიხურის გახსნას, სადაც ცნობილი ყარსის ჯიშის ცხენები ინახებიან. ამის შემდეგ მართებელი ეახლება ციხის ეკლესიას, სადაც ხანგრძლივ პარაკლისს გადაიხდ

აბაურებმა ბ. ზ. ჰიქინძე სიამოვნებით მიიღეს, რადგანაც აღმოჩნდა რომ ამ პირს უკვე გადუწყვეტია მთელს არაგვის ხეობის სოფლებისაკენ წიგნების ხშირად გზავნა და გირცელება.

— სტამბის გახსნა. სასიამენოა გახლავსთ აგრეთვე ის, რომ როგორც ბ. ზ. ჰიქინძემ გვაღნერეს, ორთის ქართველმა ახოთ ამწყობმა ბ. იკაწე სულხანიშვილ, რომელიც მთავარ მასწავლებლის ტიპოგრაფიაში მოქმედებს, გაზეთ ცნობების ტიპოგრაფიის გახსნას ამ საქმის დაარსებისთვის ბ. ჰიქინძემ ცნობებიც შეკრიბა. ყველამ იმედი მისცა ჟ-ტ სტამბის საჭიროებისა, რადგანაც სტამბის წიგნის მაღაზიაც მოეწყება, რაც დღეშიაში არის და დიდს საქიროებას ეკ წევნის, რადგან ამ 1000 კაცსა მეტი ქართველთა ჯარის კაცნი სტოროებენ სამედიცინოთ.

წაგვის მაღალხა. ამას გარდა წაგნის მაღაზიის საქიროებელთ მეტნებათ, რაც ტფრელთ დიდს საჭიროებას შეადგენ. ჟ-ტ სტამბას ეუნდა გარდა თიპოგის მაზრაც შეუწყობს საქმის ძლეევით ხელსაო. ღმერთმა ქმნას, რომ ეს საქმე ღრმით განხორციელდეს. სასიამოვნოა აქ ის ფერთი გაბლვით, რომ სტამბა ხანდისხან წერილ სახალხო წიგნებსაც ბეჭდავს.

მზიური.

⁂ ხ. ვლადისლავი (კახეთი, სოფელი თაგჩალა). ,,სულის“. გვაქვს რომ სოფლად პოლიციის მხრით მარტო მამასახლისი უნდა მოხელეობდეს, მაგრამ სულ სხვა სურათი ვხედვით ველისციხეში. აქ გზირეულად ეიღრე თვითონ ნაცვალი და მასახლისმაღისან სულ მოხელეთ განკარგულების მიმცემი არის. მერე ეს ვეფხტანები იქმიდისაც წაიმამძღნენ, რომ, წარმოიდგინეთ, ჯანშელი სუდაც-კი ბრძანებობდა. ამას ხშირ გამცაში არაფერი ჰკვ და თვით თვითაღ-კი ეის სახლში უცვრდება, ვის ჰკოჭძიას და შეუძლიაო ყოფას აყენებს, ვის არაბეს, ეს რა საშინელების რისხვით არ ეწერება.

ვსწერთ, რომ გაზეთის საკიდეთ ბით მაინც იქნება ყურადღებ მიაქციოს ვინმემ სუდი ჯანშელის ასეთს არა კანონიერ მოქცევას და ცოტა ფრთა შეაკვეთოს. ეგრეთ, მომეცხრებინა, ეველი შესაძლებელია ასეთ უფიქრ კაცსა ჭკვიერებას ასწოვის გადაკეთოს და შეიძინ ოფიციალური ქედეგ ბის მიწერ-მოწერაც ამაო იქნა!

სარედ.

⁂ ხ. ბუნაკოვი (კახეთი). შუახევისას გამარცვლი მოგვწერ ერთი ახლად ზედა კაცი, ელისბერთელი, ვინ ჯავახიშვილი ეს თანამდებობ წელიწადია, რაც ფარისათ ბატონის ახლად-ახლა სოფლებში და სიმარულე უნდა ვსთქვათ, სოფლისერი მოგაჭირის სახელიც აკ ყოველ სოფლად დაშენილია; 1 ან 2 თვისას, ზიარიდგან გურჯაანსკენ მიმავალს გზა-ტკეცილზედ შეხვედისას ვიღაც უცნო ნ ბელში ბარეულით და ,,შეხდეკი, ქამარი და ეს ფულიც გაქვს დაიწყე ქამდე ვაჭედ შენის ნებით, ნუთარ მალაპაიქთა, და შენც თითონ გაიღებ ბასაო!...“ მოვაჭირე ამ მოულოდნელმა შემოხვედრამ ძალიან შეაკრთო, ბოლოს, როგორც იყო მოფიდა გონს, შეშინებისა წელიდგან ეცრქვლის ქამარი დაიწყო მუდარება, რომ ფული და ქამარი მაქვსო. რაინდმა თავისი ხელი დაიშორა, გამოართვა ფულიც და ატხეინად გაიცვა გზას.

როგორც მხ ისმის მოქალაქეთ ჯაჭვაძეთა შეკადნერებით ზემოსხენებულ ამბავი ერთნი დღესაც შეუპერიათ და ამ კაცისა ხაში ჩარეულებენ ქართველ ხალხ ეკლესიებსო.

სამღვდ.

⁂ ხ. ანაბა (ქახეთი). ეკლესიათ ეკლესიები. ეკლ. ეს რვა-ცხრა წელიწადი იქნება, რაც ჭაკარ ვეფხვ ხანის ეწვია ,,ბრი ახალ. სანი იღ დიდ. ჭაკარხის ეკლ ,,წერაგაც“ ითხოვეთო; ნაკაძი (ოდესიდ) წანდა, ,,შენგეული ჰრი იყო. რო ეკლესიას პირველად დაინახე დანაკ ოული ვაზები, ეოცა არ იყო შე ვირნიანდნენ: ,,აგრამ, რადგანაც ეს ჭირი იმისთანა მძიმეი მტერი არ გამოდგა, რომ ვენახებისთვის ბრუნად პოლო მოცლო, დამშრალდნენ და მამა-პაპურ უზრუნველობას ისეც თავი, ისე რომ ანდაზა: ერთი ჭირი მარტებელიაო, ,,ეენვოს ხიცრუე გამოდეს; საქირო ყოფილა მეორეც. მართლაც და, როდესაც მილიონივ დარიც ვენახებს ხელი და შეუბრალებად დაუწყო მუსრის გაკეთება ვაზებსა და ყურძენს, ყველნაი მიხვდნენ, რომ მას ისე ადვილად ვეღარ გაეკურჩნიან. ვენახის ჭამოთის შემოღებას ბაქა, როგორც ყველას, თავისი ი'ტორია აქვს. ჯერ მხოლოდ ბქა-ის გამხარი ანუ წითელი წერტილებით შეკაწნილი ფოლეები გვირქვებდნენ, რომ ვენახებს მილიონე ჯ.სნ ნათ და, მაშასადამე, ჯერ საკრძნოდელი ზარალიც არ მოკლოდა, რომ ერთმა ინტელიგენტმა იყიდა ვერმოიცილა ის სხვრებით მანქანა, საწმილებლად ხმარობ მასაო და, რადგანაც თვით სასმახორაბა გამო წაქლობის ვაღაზე ეიღრე თვითაი იმოუფებდა, ყველა ეს გამოუეზენ მასს, თანაც დაწერილებით და გასაგების ენით ათწერა, როგორ უნდოდა წამოზა. როგორც გარეგნობისთვის კაცსა, ბაზან ზე ეკლესიის ეპიტროპი იმოუფებდა, ყველა ეს ჭამოეზე ვერ ჰპოვეთ. ბოლოს ინტელიგენტი მანქანა, ისიც ეი ჭამოეზე ვერ ჰპოვეთ, აიღო და თუმც დაეკიანებული იყო, მანც ეუწყობა თვითონ ვენახს, წამლობას სასურველი გაეკეთა იქონია, ისე რომ შემდეგ ხმა მაზიც და რამდენმე შეგნებულმა გლეხებმაც უწყვეტ.

ამ დრომდის მილიონე ეხე გაძლიერდა, რომ ხათქნელი გამოსაყენი მარტო წაწვანი ვენახებსა ჰქონდა. მაზინ კი ყველამ ნაოლად დაინახა წამლობის საჭიროება. ამის შემდეგ დიდი ხანი ალარ გასულა, რომ ყველამ მიაყვეს წამლობას ხელი. ალაღამ ზოგიერნენ სახსრებული ბაქნახინა და შაბიამანის მოსაპოვებლად. ზოგს რომ ბაქნახ და სპირო ბოკუები ვერ ეშოვნა, ბორკილით სითხე დიდს თაბაზში აყენებდა; დაეპირინებდა ვისმე თაბახს, თითონ ახალ ცოცხს აიღებდა და იმით ასხურებდა. ყველი მტერი ,,ნაკარიც“ შაშვ მოაგონდათ ეა ხასტიკათ დაუწყეს გოგირნით ღეეზა. ტოლა თითქმის ყველას შეუეენა ნაკ ჭირო მანქანები და მეგრთად ეუკლავდეიან ყველა ვაზის ხენს.

აქ ეიის შესანიშნავი კილეც ის არის, რომ სხვაფრივაც კლავიდეიდ ბერძნულ უკეთესად უწყობენ ვენახს ხელს. ბეკრმა ხენა-ვაზისაგდაც აიღო ზელი, რომ ეუთო კარგა მოუარის ვენახს. ერთისაეთ ვენახ ვენახებსა ამბობდა ამათი ვენახით გატკეეზა; სტატყა ათლიან იშეიათად მოდის. თუმც საკუთარ ანაგა და მასთანაეთ სოფლის ვენახები თითქმის ყოველ წელიწადს ეკეთებიან, მაგრამ აქ კი ზმირად ათი წელიც გადის, რომ ერთი სტატყის გუნდა არ ჩამოგანდება.

ვენახიანობა გვალეი ჩვენი ზმირ სტუმარია. მდგომარე ზაფხულსაც ვენახის ნახეერიდან დაწყობილი ეღისის უკანასკნელ რიცხვებამდეც ეამ ისე შეიარა პირი. რომ ერთი წყეთი არ გვაეონინა. სიცხე კი თან და თან უმატებდა. ზოგჯერ ისე ცხელიეა, რომ გახურებულ ქეიშებ ეკეღისი შეიწვებოდა. ბალახი თითქმ ამოიწვა. არც ყურძენს დაეყარა კეთილი წვნიეი, გვეკ. ნ მოტანილი მარცეეტები დაშრა, ხეეი ბიც არა შეეიდეებინა. ეგრე რომ კიდეც გაგრძელებულიყო, ეენახებს ბეკრს ეურძის გამოურჩებოდნ, მაგრამ ღმერთმა გვიმაღალა და 28 ივნისის მწვრიენერ ტუეენი წვიმა მოვიდა, რომელმაც საკმაოდ დალ ბო დადა-მიწა და გააგრილა ჰაერი. ყურძენი ტხლეე ძალიან მოეერიანდეა, თვალიც კ,რა ხანია შეეიარა, თუ შემდეგში ალარაფერი დაეშვა ან ვენახებს, ღვინოს ბეერს გაეეეთებთ.

ე. მ.

⁂ ხ. მარტყოფი. ქორწილი წინაწყდება. 16 ან თვეს ადგილობრივმა სცენის მოყვარემა წარმოადგინეს ერთსოთის თხზულება. ეან ,,ქალათ ქქმი“ და ,,ეიჩნ მანნის ქუდი“ შემოსვლით ოც მანთამდის ყოფილა როგორც ექმნა მოსვეელ სამკითხველოსთვის გადადებული.

— ე. ბ. ბაღაშეიდი. 17 აგვისტოს მარტყოფში თითარ ანგელოზნის საყრის ტბაში დაისმენელეს დიღი ხნის ადამიყოფობით გარდაცვლილი ტიტულიარნი სოეეტნეკი გიორგი ნიკოლოზის ძე ბადაშეილი (ანაზაშეილი). წინედ დიდი შეძლების პატრონი ყოფილა და ეწ ხელ-მოკლედ დარჩა წერილ-შეილი.

⁂ ფოტი. ბიბლიის მოქმედება. გვს. ,,წერნ. ვერტ“-ს ატყობინებენ ფოტიდან შემდეგ ამბავს: ფოტელი ღარიბი მოსახლეები უკეთურებად შეწუხებულნი არიან ს. ხ-ში მცხოვრებელთაგან. ფოტის ღარიბი მცხოვრებნი საკრძნით მუშაობენ, ბაღრას ხიდიდენ კამეჩებით. საღამოობით კამეჩებს იქვე ბაღის ქალაქის სახლვარზედ გიმეგზენ ხოლმე. უკანასკნელ ხანამდე უკეთურები კარგა ხან, მაგრამ ბოლოკორის რადაც უცნაური ამბავი ხდება: ღილით გაგა ფოთელი მუშა თავის კამეჩის მოსაყვანად, საღაც ის ბეკრ ხანია ეკეთებინა, მაგრამ სადაა კამეჩი? რამდენსაც დღეს დაეძებს დაკარგულ კამეჩს საეყალი მუშა და ბოლოს გაიგებს, რომ მისი კამეჩი ს. ჩ—შია დამწყვდეულიო; წყვა სოფელში, ნახაზს, რომ მართლა იქ არის მისი საქონელი ბაზედ თავ მიკრული — სამი ოთხი დღის უსმედ უსმელი. ბოლოს თუ გამოღის, ვითომ ფოთელი კამეჩი თავს ანებებს მწყემსიის სამოყარს, რომელზედაც პატრონი უშვებს სალამოით, და ოცი ვერსის იქით მიდის, გადადის ჩ—ლების მამულში, და ჩ—ელი, რასაკვირველია, ამას არ ითმენენ ასეთ ვერსებს იტერენ და პატრონებს ბარეს ადებენ: თითო კამეჩის პატრონზე უნდა 10 — 15 მანათი დადოს და საქონელი წაიყვანოს, თუ არა, და კამეჩს არ ანებებენ და შიმეილით ულის ამოუტეობენ. ნაცვალიკა კია როგორც შეიძლება მიხეედეს მეთავეელი, ჩ—ლები ღამითაი გადმოდიან ფოთის სამოყარზედ. დაირეცვენ კამეჩებს და წაიყვანებენ შინ, ამითი ჩ—ები ისე თქმა უნდა არა ფულს კარგავენ, პირ იქით სამი ოთხი დღის შემდეგ 10—15 მანათს მოწერეზით მოუტანენ ხოლმე ფოთელი მუშებს!..

⁂ ჟოთაში. კაბაშვილობული ამბი. 10 აგვისტოს ერთმა სოფლელმა წყალტუბოს მცხოვრებმა ალექსი ბერიამ თავის სიღარიბისა და გაჭირვების გამო თვისი კუთვნილი ადგილი ხარი შეძოიყიდა ქალაქში გასასყიდად. მე ვიცნობ ის ბერიაძეს, ძლიერ ღარიბი კაცია და უკეღრესად მდგომარეობისა გამო ცოლ-შვილი და ისიი შეიძლე მოკლებელიც არიან. ნათქვამია ,,რაც მოხდეს, სოფელს ვდებიდეს“, მართლაც ასე მოსდით სანუკეთებს.

ღიდი ხანი არ არის, რაც ქუთაისში ბაღი შემოიღეს ოთხ-ფეხნიდან. შემოსეღისთანავე ოთხ-ფეხის ბატრონს ბილეთს აყიდებენ და მერე მ ბრნდა გაყიდის და გინდა არა, მის გაკითხვაი არავინ შეძის. ზე მოსხენებულს ბერაძეს ერთი ბაზრე არ ჰქონდა, რომ თა ი დაეხსნა ზე მაღესვანთ; როგორც იქნა, ერთი ბაზი ვალად ითშენა და ბალეთი იყიდა, სალამოს-კი გამოიარა თავის ბილეთით და ხარიც თან მიჰყავდა, რადგან ვერ გაყიდდა ღირებულ ფასად.

საბრალოთ გულ-დაწყვეტით მიიმეთ: გაჭირვებამ მაიძულა,—მესაძედ შემოეყენენ ხარი, მინდოდა გამეყიდნა და სამ გზობისა სამი ბაზი გადეხდედ და მასთან ხილის ფულიც ქქნი კმაეკოო, მაგრამ გაყიდვას-კი ვერა გაეწყობოდა!..

კარკი ეიწერ, ვისიც ჯერ არს, ყურადღებას მიაქცევდენ და სამაღლო საქმეს იზამენენ; ოთხ-ფეხს სასრნელს-მხოლოდ გაყიდეის დროს დაბაკვიდენენ ეთ წინ-და-წინ-კი არ გაატყვიდენენ უიმისოდაც სიიაღაკით გაანაგადებენს ხალხს.

ნ. მერუსიძე.

⁂ ხ. ძაბეული. (ქართველი) იქნება წერაკვა ამბები. ეუმი ქართლის სოფლებში, ცხინვალის შემდეგ, ქარელის პირველი ადგილი უჭირავს ამ სოფელს ქარელი იმიტომ დარქმეიათ, რომ აქ ერთობ მრავი ქარი იცის. ქარელში სკოლოსნებ ზართ-მოდიდებელნი ქრისტიანენი, ურიები და სომხებიც... აქ ლუბაობრებიც ბეერნი არიან, ერთ ლუბაობას განვკ დაეეღლავით და ძრიელ გამოაკი იმისმა ლაპარაკმა.

ქარელში ისეთივე ღუქან ბაზარი, როგორც ცხინვალ, მაგრამ ის ცოტა კი ეერადენია, რომ საკლავი ყოველ ცისპრიც ღღეს არ იკლის ჟამურები ღუქან ბაზრის ეუთარ ხენა თუსცა მინდვრებ, რადგანაც აქ ბეერი ტრიალ-ტროტიც მინდორებია, რომლებსაც ეერაფერ ნიშნეულს შეეედნიერი მცხინარები: ღვინო გათქვეული, შეეერილ კალაბით სამი მანეთი.

ამ სოფელში სკოლაც არსებობს და ღიღის გულ-მოდგინებით ამწყვლის თურმე თავადის ასული მარიამ ციციშვილისა ქალებსა და ვაეებს ერთად.

აქ ხუთი ეკკლესიაა და მღვდელი კი ორია. ამაურები ძრიელ ეშილინელებიან თავიანთ სულიერ მამებს და განსაკუთრებით ამის დეკანოზს ნიკოლოსზე ცხეეობენ.

ქარელი ძველის ძველი სოფელი და აქ ბეერს გაგიგონებენ ლეკანთნის ამბებს. აქ არის ბეებერი ერთი უზარმაზარი ციხე თვისის ფართო გალავნით, სადაც ტეხოეანი აქაერებს ლეკიანობის დროს და მზეედ უბრძოლიათ მათ წინააღმდეგ.

ჩვენის ბის სადგურიც არი, აბა, მაგრამ სოფელეიბს სიღარიბისა კი არა ჩამოაქეარა გასასყიდ რადგანაც ქარელი ი ეზიათად აოის ეენახები.

ცოტა ძრიელ ახლოა, სიღნაღანე ბეერი ტიკის ხეები გამოაქესთ აქაურებს და ეენახებს ჰკერენ ქალაქში ჩასატანად, ტიკის ხეების სახერხი ქარხანა არსებობს ეეროპიელის ნაქნაწებით მოწყობილი.

აქ ბანოებიც არის ქარქანთ ავად ზეოფათოები. ამ ბანოების ხეეღ ერათის ბანოები ეანთან, მაგრამ ყზრიდეე ეერ იოქმის, რომელი ხოფელზედ უფრო ახლოა - ხეეღ ეერეზე, თუ ქარელზედ. ქარელებს ხა კეთილი ფერშალიკა ყაეთ. აქაური უფრ ზელი ბაღდა ვ. ცხეეთაე, რომელიც ყველ მოდგინედ უცლის ავადმყოფებს ზშირად უხასეიდლოთ და, ძრიელ კარგად ინეზებს რომ ხხეა ახალგაზდა ფერშლებე ჩვენი ქეყნის სოფლებში დ. შეძლებას დავეარად შეელოდეს ტანჯულ ხალხს.

მზიური.

⁂ ხ. ხიდიხთაჲი (გურია). ჭალის სასწორას გამოაშავებულა. ამაურ ში მოვაკრებებ: ჰე, ჰოდ და ჰიმ შეიდიენ ამხანაგობა (რომელ შეიძლება კაცსა დაარქვან ,,მ ზეფხეკილი“) და დაიწყეს გ სოფლებში თამბაქოს შესყიდ ბა. ეს რამდენიმე თვისი მანათი ბაჟი ხხეა-და-ხხეა პირებისა ბაში ზორის აზნ. აღეკსანდრე ძისაგან. ბერიძე შეაშინა სასწ სიცილ და ჯიბეებს ყოველდ ბოროტ საქციელი. ეს გაწყეკადი ალექ სანდრე ბერიძე ადგილობრივს პო ლიციას, რომელმაც ოქში შეუდგი და ეა უანაური დეუბეედ ზემოსხე ნებულ ვაჭრებს.

არა ერთხელ მომხდარა გურიის სხვა-და-სხეა ალუზეებში ასეთი მძარ ცეულობა, მაგრამ ყოველთეის უყ რადღებოდ დარჩენილა და ვეღარ არც ერთ მოეეთათ ამ ვაჭრატყრე რიანც უსიამოეეებ, რადგანაც ე რიანც ისეე გაღახეედ ამ მძარც ღეებს მოეეყოთ ეიღაც ან მაინც ლისმც ურჩია საქმე ,,მორიგები

გაათავეთ, ყანთარი ისევ დაუბრუნეთო...

საქმე რით გათავდება, ჯერ არაფინ უწუნის, მაგრამ მოსალოდნელია უსუროდებოდ დარჩეს, რადგანაც იგი დამოკიდებულია ადამიანზედ... დიახ ადამიანზე, რომელმაც სასყიდლისთვის იცის ჭრილტი და დაინდო და გაჰკიდა.

გურის-ტბელი.

*** ს. ფუნაკი. (ქართული) „ეკლესიაზედ და ოფიციალის მძიმესახლას არგვეტყობა. ადვილტყობა ათში შეკრებულ იქმნა წუნარის სამმართველოსთან ოთხი სოფელი: ს. დეფანი, აფვეთი, წული და წუნარი, და ადგილთვე გაიგეშა ისიც, რომელიცა სტხოროპნებენ ჰქაიქ ცოტა-ცოტა მეკვამეები. როდესაც დღეგა ხალხთა ბრძო, გაიყვნენ სოფელ-სოფელად და დაიწყეს არეკვნი თუ რომელი უწნოდათ; როდესაც მორიგენი მამინ ქარაველთა ბრძანა ქრილა ალაგზე ეგზავნა და ითხოვა—მეორე. როდესაც მობრძანდნა ადგილობრივი ბოქაული, ქართველთა ხალხმა წარმოსთქვა: ჩვენ გვინდა ჩვენი კაცი დავიყვანოთო, სუყველამ ერთად წამოიძახეს: ბოქაულმა მოახსენა, რომ გამოცხადებულ ბუღაულმა არცერთი: ამერიას წარმოსდგა ბოქაულის წინაშიო კაცი დო მოახსენა, მე გაგლავარო, ბოქაულმა მიალილაბარაკა მასთან და უარი განაცხადა, რადგან რუსული ლაპარაკი დაწერა-კითხვა არ იცისო; —ხალხმა თქვა სული და გული ინლოსა, მაგრამ ბოქაულმა უარი ჰკთ, დაიწილიარეგე ხალხთა კრება და დაიწყეს ხმა კაცის დასახელება- ამ ხანშიც გახუპნა საღმოს რვა საათამდე და მერმე მობრძანდნა ბოქაული და ბრძანა: ამ თქვენგან ამორჩეული კაცი მიჭვენთო. ამ დროს წარმოსდგა ერთ-ერთ ჩიბრიაშვილი და მოახსენა, მე გახლავარო; ბოქაულსაც მოეწონა და მამხანთხილად დაიყვანა.

ქ. ფონთისპირელი.

*** სოხუმი საშაშარა ხაგები. ბევრი არა ჩვეულებრივი მოვლენები ხდება ჩვენს უპატრონო სოხუმში, მაგრამ ყველა ამას შეეჩვია ხალხი და როგორც თან შეზრდილ ჭირს, ისრე ეუურებს; მაგრამ ახლა კი ამისთანა მართლა და არა ჩვეულებრივ მოვლენას ვეხედეთ, რომ არ შეიძლება გული არ აუჩქროლდეს ადამიანს. მე მოგახსენებთ სოხუმში დაწერილში გული და იქიდან ჭიის ინფაგების გზაზე. ორ წელიწადზე მეტია, რომ ამ გზაზედ ხიდები ერთიც ყველა დანიანებულია, მაგრამ არავინ კი არის ზრუნვის მათ შეკეთებაზედ. დღეში ორჯერ ,,დელეგანი“ მიდის-მოდის ამ გზაზედ და ხალხი მიაყვეს — მოაყვეს. რაკი ხიდზედ შესდგამს ფეხს, მაშინ შეზარებიის ხიდი-ხიდაღი ისეთის მდგმოარობაში არის, რომ გორც მეზარაი იყოს ძველ გემზედ დიდი ღელვის დროს ზღვაში. ესე ვეჭი გამოსულებს და ყლაპიც ვერ ასწრის ამ ხიდების და გზის ამბავზე.

ამშობენ, ვითომც, ორი წლის წინად გადიღეს ამ გზებისთვის საჭირო ფული, მაგრამ სადღაც დიდ ხაზაში ჩაგარდა და ალარ ჩნდებაო.

ი. ბ-ძე.

*** ქ. თელავი. კოსტრიანი და სულეფანა კასაროთაბა. წელს ჩვენმა თელავმა თითქმის ყველა საავარიო ადგილები გადაჯარბა. აქ თითქმის ყოველ კვირა ახალი წარმოდგენა ხოლმე ხან ქარიულად და ხან ხმიანობით; ყოველ შაბათობით ქლაშში იმართება საცეკვაო საღამო, ერთი სიტყვით ეკვიეთობა. გვირგვინად ამ წარმოდგენების უნდა ჩაითვლოს კონცერტი, რომელიც გამართული იყო ათს მარიამობისთვეს თელეთს წე. ნინოს სასწაულმოქმედის სახელობელად, ამავე სასწაულმოქმედის შენობაში.

კონცერტში მონაწილეობას იღებდნენ ა. ი. ვილოთაძისა, გვერგოთ ზიანა, გრიბოედოსა, შიოკაშვილი და სხვა. ამაზე კონცერტისთვის შეიძლება იყო მომლოდინოდ გუნდი, რომელსაც მართვიდა ცნობილი ლოტბარი ზ. ი. ჩხეიძე. გუნდში იყვნენ ხუთიოდე ქალი და კაცი დიდება მონაწილეობას და როგორც მოსალოდნელი იყო გუნდი საუკეთესოდ იყო მომზადებული. გუნდმა დაიწყო ქართული ეროვნული სახალხო სიმღერები შესარულა და ორი სიმღერაც ოპერებიდან: ერთი ვეებერთის მუსიკა და მეორე ჩაიკოვსკისა. ჯერ ამ გვარი კონცერტი თელავს არ უნახავს და არც ამოდენა ხალხი როდესმე დასწრებია. ყველანი შეეგებენიდნენ ასოლოდენ თითეული ნომრებს და განსაკუთრებით გუნდი ბ. ჩხეიძისა, რომელმაც თლეგელებს დაგვანახვა, თუ რა არის და რა ძალი აქვს ცალის ხმა-ტკბობად ხელოვნურად გაწყობილის და შემდეგშეებულ გუნდს. ტრიის ისტეციო საზოგადოების ატტაქციის და ვამსახა, ტაშის ცრის სამხვეთარი არა ჰქონდა.

ურიგო არ იქნებოდა და ფრიად სასურველიც, რომ ბ. ჩხეიძეც, რომელიც ყოველ წელს მოდის თელავში სააგარაკოთ, არ დაინობებდეს და პატიკეცილ მოყარეთა დიბმარებით ყოველ ზაფხულს ასიათნერგებდეს სახოგადოებას. დიდი მადლობა ღირსნი არიან აგრეთვე ყველა დაწარმენი პირნი, რომელთაც არ დაინზოგეს და მონაწილეობა მიიღეს ამ ფრიად სასარგებლო საქმეში.

დასწერე.

პოლიციის მატხანა

ულიანოვი ოსტატი. ჯილარელს მეჩქმეს ალ. ცოტაოდენ სისრულეზედ გულისპასუხი ასაღო შეკერით ზარისპირად; ამ ბაკუს ოსტატისაკენ სწვდომელად ჭკვიანი ხალხი ყოფილა გუშაგებით: ამხედ ჯანდაბელის ძოძრავნ ბაკუსა და ოსტატი. შეუგანია შეგონი ცალკე ოთახში, ჯერ ხელთ ეუნებია, რაც ძალი და ღონე ჰქონია, და რაკი დაეტყოთ, მიასვეთია წელში ბაკუსა ჭიკარის მთლისთანა. გასულიყო ბაკუა ჭიკარის ეზოში და ოსტატის ცალი ხელი ფიცრის ჭიშკრის ხვრელში შეეჩარჩნა და ცალი ხელით ოთახში ჭიკარის ბოძისთვის ეკრა ხელი და ისე ეკრა, რომ ხელის ცემა ალარ შეეძლო. ამ დროს ოსტატის ცოლი ხელში ბავშვით გამოვარდნილა ეზოში და ბაკუსა ხელი ჭიკარის ბოძისთვის ეკრა, ბაკუსა ხელი ოსტატის ხელში ეკრა, ოსტატის ცოლი ბაკუსა ეკრა ხელში ბავშვით,